

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 62 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Konseilspræsidenten.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov af 12. Maj 1916 om Bidrag af Skibsfarten til Landets nødvendigeste Tilførsler.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. A. 3579).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

N. Neergaard: Da det i Bemærkningerne til Lovforslaget og ved den højtærede Ministers Forelæggelsestale er oplyst, at det paa Grund af Forholdene er umuligt inden Udløbet af den gældende Lovs Gyldighed at tilendebringe Forberedelserne til Fremstilling af et nyt Lovforslag vedrørende Skibsfartens Bidrag til de nødvendigeste Tilførsler, skal jeg paa mit Partis Vegne foreslaa, at vi giver Samtykke til Forlængelse af den nugældende Lov i en Maaned. Jeg forstaar Ministerens Udtalelser saaledes, at det er hans Hensigt at fremme Sagen saa meget, som det er muligt, saa at hvis den kan forelægges umiddelbart efter Rigsdagens Sammentræden efter Nytaar, vil det ske, og at i det hele Sagen vil blive fremmet med den størst mulige Hurtighed, og under denne Forudsætning skal jeg tilraade dette Lovforslags uforandrede Vedtagelse.

Hauge: Jeg skal tillade mig at anbefale det foreliggende Lovforslag uforandret, som det her foreligger. Grunden til dets Fremkomst er fremsat af Indenrigsministeren, dels i de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, dels i den Forelæggelsestale, som den højtærede Indenrigsminister holdt i Gaar, og jeg har ikke hertil noget at føje. Men jeg skal dog tillade mig at bemærke paa mit Partis Vegne, at vi haaber, det maa lykkes Indenrigsministeren, hvis en Overenskomst med Rederne tilstræbes, at give denne en saadan Form, at den ikke i saa høj Grad som den gældende Overenskomst bliver Genstand for Fortolkning, jeg kunde maaske sige: vilkaarlig Fortolkning, fra den ene Parts Side, og at hvis en Overenskomst ikke kan opnaas, den højtærede Indenrigsminister da

vil fremsætte et Lovforslag af den Beskaffenhed, at Rederne kommer til at yde et Bidrag til de Foranstaltninger, her er Tale om, der svarer til de kolossale Ekstra-indtægter, de har været i Stand til at indtjene paa Grund af Krigen.

Den for 1916 gældende Ordning gik jo ud paa, at Rederne dels skulde indbetale bestemte, nærmere fastsatte, maanedlige Bidrag til et Beløb af i alt omtrent 11 Mill. Kr., og dels, at de skulde yde deres Medvirkning til, at visse Varer, der skulde hjemføres fra Udlandet, blev hjemført paa billigere Vilkaar end dem, de efter Fragtvilkaarene normalt kunde hjemføres til. Der er naturligvis ikke Tvivl om, at det Beløb af omtrent 11 Mill. Kr., der var Tale om, er blevet indbetalt, men det øvrige har Rederne ikke svaret i det Omfang, det var forudsat, derom kan der ikke være Tvivl. Det blev fremhævet fra alle Sider, at det, Rederne efter den frie Overenskomst kom til at yde, var mere, end de vilde være kommet til at yde efter de Forslag, der forelaa til Behandling her i Rigsdagen, dels fremsatte fra den højtærede Indenrigsministers Side, dels fremsatte fra anden Side. Men efter alt, hvad der foreligger til Bedømmelse af, hvor meget Rederne har ydet paa den Maade, maa man gaa ud fra, at Beløbet er meget mindre, end Talen var om. Der er altsaa ikke blot ikke Tale om, at de er kommet til at yde mere, men de har ydet meget mindre. Jeg skal ikke her ved denne Lejlighed fordybe mig i Betragtninger over, hvad Aarsagen hertil kan være, men blot konstatere dette Faktum. Der er saa meget mere Grund til at gøre det, som Fragterne nu er højere end nogen Sinde før. Jeg tror saaledes, det ikke er muligt at fragte til Østersøen, hvor dog ogsaa Danmark har en Del Kyst, under 50 à 60 Kr. pr. Ton fra Englands Østkyst, og det er 12—14 Gange højere end normalt, og Fragter, der er uoverkommelige. Beklageligt er det, at flere Kommuner endnu ikke har kunnet faa f. Eks. Kul til nedsatte Priser. Det er mig bekendt, at flere Kommuner trods Anstrengelser, der er gjorte fra Kommunalbestyrelsernes Side, ikke har været i Stand til at faa Kul til de nedsatte Fragter, at de altsaa ingen som helst Andel har faaet i 1916 af den Del af Ydelsen, der omhandler Fragtnedsættelser. Jeg skal ved denne Lejlighed ikke komme ind paa, hvad den egentlige Aarsag er hertil, maaske ligger Skylden ikke udelukkende hos den ene Part, men under alle Omstændigheder er det beklageligt, at